

EQUIPMENT REVIEWS

ผู้ทดสอบ :
ภมรเดช หัสเนตร
aompamondaj
@gmail.com
aompamondaj.
wordpress.com

“บอกตามตรงว่า ประทับใจหน้าตาและลีลาแอมป์ตัวนี้” เมื่อผมรู้สึกว่ามันแจ่มแจ่มเสียงดนตรีอย่างสุภาพชน รายงานความเป็นไปของเสียงแบบไม่ยกตนข่มท่าน ไม่อวดโอ้ ไม่โอ้อวด และไม่หลอกลวงความรู้สึก ซึ่งแตกต่างจากแอมป์บางตัวที่แต่เพียงเสียงดังออกมา

เชื่อมัน...แอมป์แรก

ผู้ผลิตแอมป์ตัวนี้ไม่ใช่หน้าใหม่ในวงการฯ คุณสิทธิชัย (เอ็นจิเนียร์และเอ็มดี) และคุณอภิชัย (อินตัสเตรียลดีไซน์) ผาดโผนในยุทธจักรทำแอมป์เครื่องกรองไฟ/สแตบิไลเซอร์มานานนับสิบปี ทั้งสองจับมือกันสร้างแบรนด์ไทยด้วยหัวใจมุ่งมั่นเพื่อค้นคุณภาพเสียงและโรงงานดีไซน์ให้เทียบเท่าต่างประเทศ ภายใต้ชื่อ Clef Audio โฟกัสกลุ่มนักเล่นฯ ที่อยากได้รายละเอียดและน้ำเสียงเทียบชั้นเครื่องมิดเอนด์ขึ้นไป รวมถึงกลุ่มมือใหม่ที่ไม่รู้จะจับกับเครื่องไหนดี จะได้มีทางเลือกเป็นทางเลือกสู่ความเป็นไฮเอนด์ง่ายขึ้น เมื่อผมถามถึงแนวคิดของแอมป์ตัวนี้ คุณอภิชัยบอกว่ามีที่มาจาก “เพลงคลาสสิก” เนื่องจากเวลาฟังเพลงคลาสสิกจากเครื่องไฮเอนด์ เราจะได้ยินรายละเอียดเสียงตั้งแต่เบาจนถึงดังสุด เมื่อเร่งวอลุ่มเกินความดังก็จะผลึกขึ้นดนตรีที่มีตัวตนโดยไม่ต้องลุ้นเหมือนเครื่องระดับต่ำกว่า ซึ่งต้องเร่งวอลุ่มมากจึงจะได้ยินรายละเอียดครบ แต่ก็ต้องแลกมาด้วยเสียงทุ้มหนาและบวมอันเป็นผลพวงจากการขยายสัญญาณเอาต์พุตที่ไม่เสถียรพอ เหตุผลส่วนหนึ่งที่เครื่องไฮเอนด์มีภาษีกว่าเพราะวงจรเอาต์พุตมีประสิทธิภาพในการขยายสัญญาณที่พอเพียง มีภาคเพาเวอร์ซัพพลายขนาดใหญ่ รวมทั้งถูกปรับจูนน้ำเสียงมาอย่างลงตัวตามสไตล์เสียงของแบรนด์นั้นๆ พุดได้ว่า คุณสิทธิชัยคือผู้ทำให้ฝันของคุณอภิชัยเป็นจริง ด้วยการออกแบบวงจรทั้งหมดเพื่อทำให้อินทิเกรตรองรับการฟังเพลงคลาสสิกและเพลงสตริงอื่นๆ โดยไม่ต้องจ่อชุดปริเพาเวอร์ ปัญหากระแสไฟมีคลื่นรบกวนแทรกซ้อนจนขาดอเล็กตรอนอิสระที่เหมาะสมควรก็ถูกจัดการเช่นกันด้วยเทคนิคที่ใช้ในอุปกรณ์จ่ายไฟซึ่ง Clef Audio มีชื่อเสียงมานาน ฯลฯ โดยไฮไลต์แอมป์ตัวนี้มุ่งเน้นที่ “การจำลองเครื่องดนตรี เวที และซาวด์ร้องและบรรเลงที่แม่นยำต่อเนื่อง” ผู้ผลิตเขาเน้นเรื่อง Solo เป็นพิเศษครับ เป็นการนำเสนอที่เราไม่ค่อยเจอกันนัก เพราะมีน้อยคนที่จะจับ-

ประเดินโซโล ส่วนใหญ่จะฟังเสียงกลาง ทุ้มแหลม และความใหญ่โตของชิ้นดนตรีกันทั้งนั้น

Solo..Know How

Solo มาจากภาษาอิตาลี มีความหมายตรงกับ Alone ซึ่งแปลว่า “ตามลำพังหรือคนเดียว” เมื่อใช้กับเพลงจึงหมายถึงการขับร้องหรือบรรเลงด้วยเครื่องดนตรีชิ้นเดียวหรือช่วงเดียว นักฟังเพลงบางคนเข้าใจค่านี้น่าต้อเมื่อเขาฟังบรรเลงเครื่องดนตรีที่เดี่ยวกว่าหรือเน้นหนัก อาทิ

แผงหน้าและข้างอะลูมิเนียมไร้สีสนิม หนา 5 มม.

A / AB CLASS 50 W/Channel

แยกอินพุต/เอาต์พุตซ้ายขวา
เอซีอินเล็ตและเบรคเกอร์อยู่กึ่งกลาง

การโซโลเพลงแจ๊สจะฟังและจับประเด็นเมื่อบรรเลงเพียงชิ้นดนตรีเดี่ยวแบบแสดงออกในความหมายเดียวกับอิมโพรไวส์ที่เราคุ้นหูนั่นเอง คุณแม่ว-จิรศักดิ์ ปานพุ่ม ยอดฝีมือแห่งวงการแจ๊สเมืองไทยเคยกล่าวไว้ว่า “การเล่นดนตรีแจ๊สมี 2 หลักง่ายๆ คือ ความเท่าเทียมกับเสรีภาพ” หากจับ 2 หลักนี้แล้วได้ไปหาดนตรีโดยอาศัย

ซิสเต็มใดๆ ก็ตาม ผมถือว่าทำได้ยาก ทว่าสามารถทำได้ นักเล่นเครื่องเสียงที่ชำนาญ เข้าใจเม็ดตั้งและรู้จักเสียงดนตรีดีพอ จึงมีโอกาสตีมีดกับ Solo ได้โดยไม่ต้องลงทุนจนเกินเลย

โลลแม้ชื่อของการฟัง Solo คือหนึ่งในที่มาของการลงทุนและไฟนังญยาวนานถึง 3 ปี จนกลายเป็นโปรเจกต์กระทบไหล่ไฮเอนด์ ด้วยงานอินตัสเตรียล+ซาวด์ดีไซน์ภายใต้ชื่อรุ่น “Soloist 50” ถือเป็นแบรนด์ไทยแท้ๆ ที่ใช้อะลูมิเนียมเกรดสูงนำมาทำตัวถังระดับเครื่องไฮเอนด์ที่เรียบและแกร่ง โดยใช้เครื่อง CNC ประสิทธิภาพสูง (ราคาแพง) แอมป์ตัวนี้จึงมีหน้าตาสะสวย ไม่เป็นเหลี่ยมสันแข็งกระด้าง มันซ่อนความแข็งแกร่งหนักอึ้งถึง 18 กก. (อย่าประมาทน้ำหนักนะ) หลายคนนึกว่าเป็นแอมป์ Classe ที่เคยโด่งดังในบ้านเราเมื่อหลายปีก่อน ผมดูยังไม่เหมือนครับ อาจเพราะชอบสีเงินทั้ง 4 มุมที่โค้งหนา 5 มม. ซึ่งประกบเข้ากับตัวถังโลหะที่มีผาต้านบนเซาะร่องยาวปกปิดวงจรไว้นั่นเองที่ทำให้หลายคนถึงแอมป์ไฮเอนด์ขึ้นมาใครอยากเห็นเครื่องในแบบจัดเต็มล่ะก็ ชั้นนี้อดทกเหลี่ยมอะลูมิเนียมเพื่อถอดฝาครอบออกได้ ผมเก็บภาพมาให้ชมกันในกรอบแยกครับ ใครเห็นก็ว่าน่าจะเกิน 50W ไม่เชื่อก็ต้องเชื่อ

Solo 50 Watts

“กำลังขับ 50 วัตต์ที่โหลดต้านทาน 8 โอห์มตามสเปคจะน้อยไปหรือเปล่า” อินทิเกรตทั่วไปจะให้มีมิติเสียงคมชัด ทว่าจุดกำเนิดเสียงมักขาดน้ำหนักย้ำเน้น แรงปะทะที่ส่งต่อจากเบาไปหาดังจึงแข็งทื่อ ส่งผลให้เร่งดังแล้ว เสียงห้วน ทุ้มเก็บตัวเร็วจนเสียงต่ำบอบหายเสียงสูงไม่ตรงตำแหน่ง แล้วยังไม่สะบัดตัวเป็นธรรมชาติ เสียงกลางจึงเป็นจุดเด่นของอินทิเกรต เพราะมีปริมาณและฟังง่ายกว่าเสียงอื่น ซึ่งความจริงเราคงไม่ฟังเฉพาะเสียงกลาง (เสียงร้องเป็นอาทิ) ผู้ผลิตแก้ปัญหานี้โดยใช้ “วงจขยายสัญญาณแบบ Class A กับ AB” กำหนดให้คลาส A ทำงานที่เอาต์พุต 10W เมื่อเอาต์พุตต้องจ่ายกระแสมากขึ้นตั้งแต่ 10W ขึ้นไปถึง 40W เป็นหน้าที่ของคลาส AB แนวคิดนี้ได้มาจากแอมป์คลาสเอตัวเล็กกำลังขับไม่มาก แต่ขับลำโพงใหญ่ได้สบาย ให้เสียงกลางและโทนลบลาลานซึกลมกลิ้ง สดฉ่ำ ขณะที่แอมป์คลาสเอบีจะให้กำลังขับมาก มีเร็วแรง แต่เป็นรองคลาสเอตรงความสดฉ่ำและความกังวานพริ้วในโทนอารมณ์ การผสมข้อดีของสองคลาสโดยให้คลาสเอทำงานในวอลุ่มต่ำและคลาสเอบีทำงานในวอลุ่มสูง จึงเป็นวิธีที่เวิร์ก

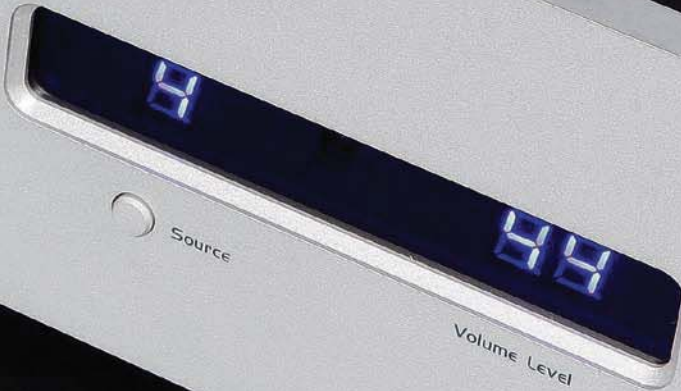
เมื่อฟังอัลบั้ม The Shocking Miss Emerald ของ Caro Emerald:GrandMono ตั้งวอลุ่มที่ 20/30/40 ผมสังเกตว่าเวที น้ำเสียงรายละเอียดต่างกันชัดเจน โดยมีเค้าโครงกัน

ไฮไลซ์แอมป์ตัวนี้เน้น
“การจำลองเครื่องดนตรี
เวทีกีและซาวนด์ร้องและบรรเลง
ที่แม่นยำต่อเนื่อง

- ราคา 39,000 บาท
- ผลิตและจัดจำหน่ายโดย เกลฟ ออดิโอ
โทร. 02-932-5981-2

CLEF AUDIO SOLOIST 50

อินทิเกรตฟอร์มสด
-จอมโซล-

Source

Volume Level

Soloist-50

Volu

SPECIFICATIONS : Soloist-50

Type: Solid State Dual Mono A/AB (10W Class-A) Power Supply: 2 x 200VA (120,000 UF)
Input: 3 (RCA), 1 (XLR) Input Sensitivity: 160mV RMS Input Impedance: 44Kohms
Maximum Input Level: 3.6 Vrms Balanced/Unbalanced Output Device: Bipolars / 6 per channel
Output Power: 50W@8 Ohms, 100W@4 Ohms Volume Step: 60Steps/1.0dB Gain: 42dB Signal to Noise Ratio: 100dB
Frequency Response: 20Hz-56kHz Power Consumption: 200/300W Weight: 18kgs Dimension (WxHxD): 432x112x400 mm.

ชัดเจน โดยมีเค้าโครงตำแหน่งชิ้นดนตรีเหมือนกัน เมื่อตั้งวอลลุ่ม 20 กับ 30 ได้ยินทุ้มจากเบส ฟุเกิลฮอร์น เซลโล ทุบา กลอง และเทเนอร์ ทรอมโบนไม่แผ่ววงไปกับแบ็คกราวด์ น้ำหนักและแรงปะทะของชิ้นดนตรีวอลลุ่ม 40 ไม่ได้ประกายสดใสและมุ่งมั่นของเสียงร้องก็เช่นกัน (งานชุดนี้บันทึกแบบโมโนซาวนด์ โฟกัสจะเข้มข้นตรงกลางระหว่างลำโพง) งานชุด Life ของ Chie Ayado เพลง Tennessee Waltz, New York State Of Mind ก็ถูก S50 ผลักดันเสียงร้องและเปียโนที่ Chie บรรเลงออกมาด้วยสนามเสียงกว้างใหญ่ พร้อมเกนความดังที่เผยแพร่ละเอียดชัดเต็มห้อง เมื่อนำงาน Chie ในชุดอื่นมาฟัง สลับกับงานที่บันทึกเสียงเบาๆ แต่มีเวทีโอบล้อมไปด้านหลังมากกว่าในชุด Gold ของ Carol Kidd S50 โสรเสียงร้องจากนักร้องทั้งสอง จนผมรับรู้ชาวดและการบันทึกเสียงว่ามีสไตล์ต่างกัน มีนระบุชาวดิโซโลของ Chie และ Carol ที่ชัดเจน ฟังง่ายโดยไม่ต้องนั่งฟัง

แอมป์ตัวนี้ ฟังเบาแล้วอารมณ์ไม่เสียครับ ยังคงได้ยินดีเทลครบเหมือนฟังตั้ง

รันอินนานซักนิดเนื่องจากมีอุปกรณ์เพียบ 1-250 ชม. แรก น้ำเสียงจึงไม่สุกสักวานัก เวทีไม่กระจายตัว เสียงกลางที่ต่อกับทุ้มต้นมีอาการพุ่งนิดๆ เมื่อฟัง 300 ชม. ไปแล้วเสียงกลางจะสว่างแต่ไม่เจิดจ้าและไม่พุ่ง มิติโฟกัสแปรผันตามแผ่นเพลงและการบันทึก การแจกแจงรายละเอียดไม่ถึงกับชี้ชัดแบบซีฟอง แต่จะไซโรนิตและเน้นอิมแพ็คและไดนามิกมากกว่าโซว์แอมเบียนซ์ (เสียงก้องสะท้อนที่แผ่มาด้านข้างจุดนั่งฟัง) ใครชอบฟังนิวเอจที่มีเสียงโอบล้อมอาจคิดว่า S50 แผ่วไปนิด แต่ไม่ถึงกับขาดสาระ ทว่าหากเป็นเพลงแนวแจ๊ส บลูส์ อินทรูเมนต์ ฟ็อล์ฟ ร็อก หรือคลาสสิกแบบซิมโฟนีหรือออเคสตรา ถือว่าเข้าทางการโซโลของ S50 ละครับ

S50 รองรับอินพุตอะนาล็อก (ไม่รองรับชีวต่อดิจิทัล ใครมี Ext.Dac ที่มีเอาต์พุตอะนาล็อก นำมาใช้งานร่วมได้) ผมลองเสียบครบทั้ง 4 ช่องในตำแหน่งซ้ายและขวาแยกกันคนละด้าน ได้แก่ S-1R/S-2R/S-3R และ S-4R (XLR) โดยกดปุ่มซีเล็คเตอร์หน้าเครื่อง เลือกอินพุต 1/2/3/4 จอแสดงแสงสีฟ้าที่หรือลัดโน้ตเมื่อไม่มีการสั่งงานจะโชว์ตัวเลขอินพุตตัวใหญ่ อ่านง่ายทีเดียว

ที่เด็ดของ S50 อยู่ตรง 3 วงจรหลักได้แก่

“วงจรวอลลุ่ม” ผู้ผลิตใช้รีซิสเตอร์เกรดสูงแยกชิ้นทำงานร่วมกับปริเลย์ ควบคุมด้วยวงจรรับความดังเพื่อความแม่นยำ เพื่อขจัดปัญหาความไม่ต่อเนื่องของหน้าสัมผัส ความไม่สมดุลของความดังแต่ละแชนแนล และช่วยขจัดฝุ่นเกาะหน้าสัมผัสในระยะยาว DSA Volume แบบนี้ต่างจากวอลลุ่มตลาดทั่วไป เพราะมีหน้าสัมผัสมากถึง 63 สติป์ ทำให้ผมหมุนเพิ่มหรือลดความดังได้ละเอียดขึ้นเนื่องจากบางเพลงมีเกนแรง แต่อยากลดความดังแค่นิดเดียว เพราะไม่อยากให้เวทีหุบ DSA จึงช่วยผมได้เยอะ! วอลลุ่มทำงานเต็มทีราว 40-46 หากต่ำกว่านี้ราว 30-39 ความดังจะค่อยๆ ลดลงแต่ชิ้นดนตรีและมิติโฟกัสยังอยู่ในตำแหน่งเหมือนวอลลุ่ม 40 ขึ้นไป ชิ้นดนตรีที่นิ่งไม่วูบวาบในทุกความดังจึงเป็นหนึ่งในจุดขายของ S50 ที่ฟังแล้วรับรู้ได้ทันที

“วงจรรพเอาต์พุตหลาย” เมื่อจับเครื่องหยางห้อง เปิดฝาฝาจะพบคาปาซิเตอร์ Elna รุ่นกลางๆ ที่เหลือเฟือถึง 120,000 ไมโครฟารัด หม้อแปลงเทอร์ออลตัวเบ้ม 200VA แชนแนล แชนแนลละ 1 ตัววางคู่กัน (บริโภคนกระแส 200/300W) S50 ติดตั้งฮีตซิงค์ใหญ่เต็มพื้นที่ซ้ายและขวา มีทรานซิสเตอร์ไบโพล่าและวงจรรพเอาต์พุตประทับติดอยู่ข้างละ 6 ตัว สำหรับขับสัญญาณขาออก กำลังขับตีนปลาย 50W (8 โอห์ม) เบิ้ลได้ 2 เท่าคือ 100W (4 โอห์ม) หลังจากเปิดเครื่อง

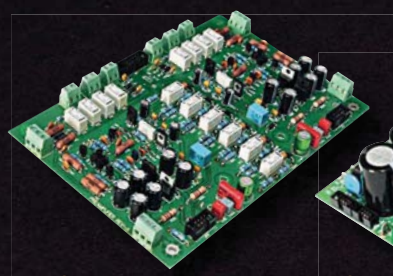
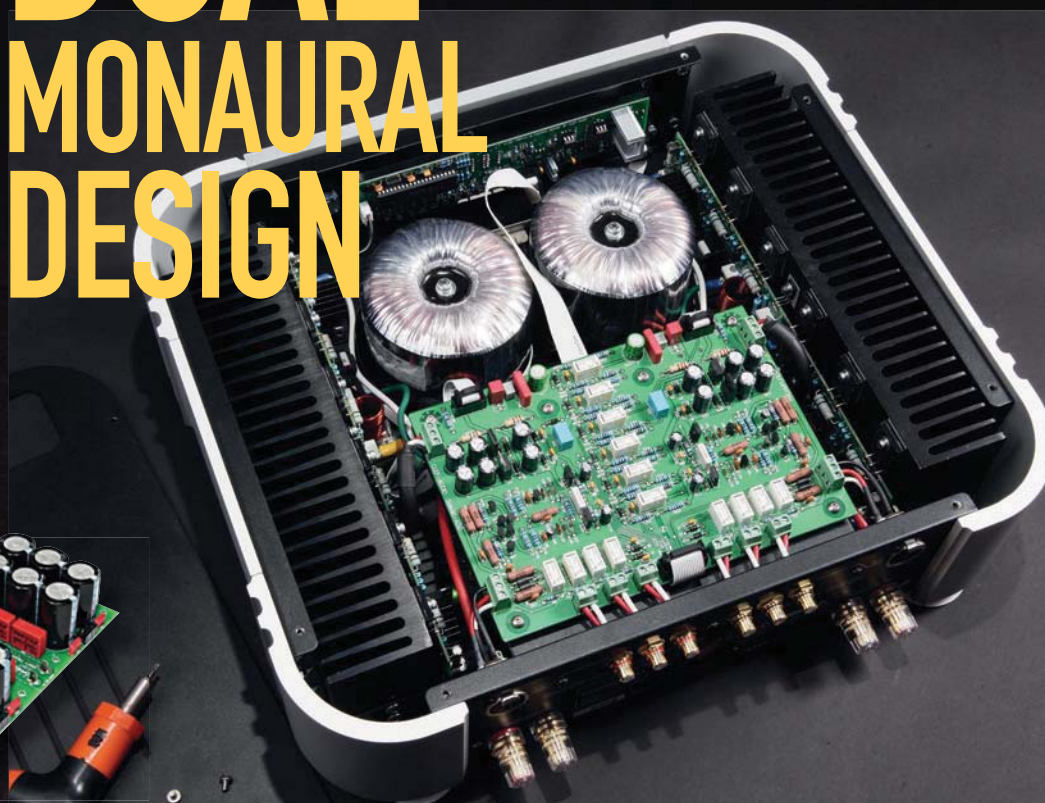
ราว 10 นาที ตัวถังด้านบนจะร้อนผ่าวจนถึงจุดความร้อนคงที่ จึงไม่ต้องกังวลเมื่อใช้งานในอุณหภูมิห้องปกติหรือในห้องเปิดแอร์ มันชอบที่โล่งๆ มากกว่าอยู่ในตู้ครับ (ทดสอบโดยวางบนกระเบื้องทราย)

“วงจรรพเอาต์พุต/บอร์คอินพุต” แยกแชนแนลซ้ายและขวาอิสระแบบ “คู่อัลโมโน” ชนิดไร้การกวนกันทางสนามแม่เหล็กและการพาดทับของสาย ดีไซน์แบบนี้ช่วยให้เชื่อมต่อสายเรียบร้อย ส่งผลให้ช่องว่างระหว่างชิ้นดนตรีสัจด์เยี่ยม ผู้ผลิตไว้วางใจด้วยสายคุณภาพสูง เช่น ใช้สาย Furutech : FA220-50 ตรงเอาต์พุต แม้แต่อินพุตก็ใช้บริการ Furutech รุ่นชุบทอง (เจ้านี้ให้ค่ารีเค็คเตอร์เสียงสตรกระจำ) แม้แต่สายเอซีในกล่องยังใช้หน้าตัด 14AWG ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยทางเสียงที่ดี ตอนทดสอบผมนำ Monster : PowerLine 300 หน้าตัดใหญ่กว่าสาย 14 มาเทียบแทน พบว่าช่วยอ็อปเกรดทุ้มของ S50 ให้แผ่ลงพื้นยิ่งขึ้น ส่งผลให้ฐานเสียงทุ้มแน่นขึ้น (ผู้ผลิตใช้ PowerLine 400 ต่อไฟน้จุนเสียง) สายเอซีอีกล้ามโตพวกมีซีลด์จึงเหมาะกับ S50 มากกว่าเส้นเล็กเรียวยครับ

Ground Safety

ผมสังเกตว่ามีน็อตหกเหลี่ยมอะลูมิเนียมถูกคลายไว้ 1 ตัว เมื่อนำสายกราวด์ที่เสียบเข้าตัวรับมีกราวด์มาเชื่อมต่อ ปรากฏว่าตัวถัง S50 ไม่ดูดมือเหมือนตอนไม่ได้ต่อ เมื่อกดสวิตช์ On โดยไม่เสียบสายสัญญาณกับเพลเยอร์ที่ใช้สายเอซีมีกราวด์ ตัวถัง S50 ก็ดูดมือเช่นกัน สอบถามผู้ผลิตได้ความว่า “อินทรีเกตรตัวนี้ไม่เชื่อมต่อกกราวด์วงจรกับตัวถัง” เหมือนแอมป์ทั่วไปที่

DUAL MONAURAL DESIGN

DSA Volume

Power Supply

มักฝากกรวดกับตัวถังแล้วต่อเข้าขั้วกรวดที่อินเล็ตเอซีอีกที ผู้ผลิตบอกว่าเทคนิคนี้ให้เสียงดีกว่าเชื่อมกรวด ผมลองแล้วมีผัดครับ การไม่เชื่อมกรวดกับตัวถังในขั้นตอนสุดท้าย ช่วยให้เสียงตล่อย่านโปร่งล่อยขึ้นตามวิธีที่ Clef ใช้จริงๆ ทุกกฎย่อมมีข้อยกเว้นเสมอครับ

ER Solo 4 Albums

ฟังกับซีดีเพลเยอร์ MOON : 260D (32Bit) ใช้สายซิงเกิลเอนด์และบาลานซ์ YBA : Glass ต่อเข้าอินพุต 1 และ 4 เทียบกัน “ช่องบาลานซ์ของ S50 ให้น้ำเสียงจะแจ่ม” น้ำหนักทึ่มอิมแน่น และถ่างขยายเวทีเสียงโอบล้อมกว่าช่องอิมบาลานซ์ทุกกรณี สมกับที่ผู้ผลิตอ้างว่าออกแบบอินพุต 4 เป็น “Pure Balance” เพื่อเชื่อมต่อกับเพลเยอร์ไฮเอนด์โดยเฉพาะ (ลักษณะเสียงจากอินพุต 1 และ 4 ที่ได้จากสาย Glass คล้ายกัน แต่มีจุดต่างตรงน้ำหนักและรายละเอียดปลีกย่อย) การใช้สายแบนด์เดียวกันอย่างที่ผมทดสอบนี้ ช่วยให้สัมผัสลักษณะเสียงของอินพุตทั้งสองได้ทันใจดีแท้ S50 เหมาะกับลำโพงวางขาตั้ง เสียงเปิดเผย เวทีกว้างขวาง และมีเนื้อทึ่ม อาทิ XAV : Prime 6S, Wharfedale : Evo2-10, System Audio : Aura1 ฯลฯ ส่วนลำโพงตั้งพื้นที่มีไดรเวอร์ไม่เกิน 3 ตัวต่อข้าง มีความไวไม่ต่ำนักก็แจ่มชัดกับ S50 เช่นกัน

ER Soloist like Artist

เมื่อผมบอกตัวเองว่า กำลังนั่งฟังอินทิเกรตเปล่งเสียงเพลงผ่านลำโพงปลายทาง โดยมีแหล่งโปรแกรม สายเคเบิล และปลั๊กเสียงเป็นต้นทาง เมื่อนั้นผมจะตัดสินคุณภาพเสียงด้วยความชอบมากกว่าความจริง สำหรับ S50 ผมอยากตัดสินมันด้วย “ความเชื่อ” ที่อยู่บนพื้นฐานความรู้เล็กน้อยของนักฟัง ประสบการณ์การฟัง และความรู้สึกอันดีซึ่งมีต่อดนตรีโดยมีความชอบส่วนตัวมาช่วยพิจารณาอีกที เพราะจุดเด่นอันควรเป็นจุดขายของ S50 คือ “เสียงชัดเจน-ต่อเนื่อง-มันคง”

ไม่ว่าจะฟังในฐานะผู้บรรเลงเดี่ยว (Soloist) หรือผู้บรรเลงประกอบ (Rhythm Section) อินทิเกรตตัวนี้ล้วนนำเสนอได้หมดจด ผู้ฟังจึงเลือกฟังแต่ละเครื่องดนตรีเพื่อเข้าถึงอารมณ์ของผู้เล่นได้ ทั้งเล่นเดี่ยวและเล่นสนับสนุน

การเลือกใช้อินทิเกรตจึงไม่ใช่เรื่องน่าอายขายหน้าแต่อย่างใด แต่กลับเป็นสิ่งตัดสินว่าเจ้าของเครื่องอาจเป็นผู้บรรลุถึงความเรียบง่ายของการเสพดนตรีแล้วก็ได้ Soloist 50 ได้พิสูจน์ค่ากล่าวข้างต้นแล้ว แน่นนอนว่ามันอาจไม่ใช่อินทิเกรตที่ให้เสียงดีที่สุดในอุดมคติ แต่นี่คือความตั้งใจสร้างเนื้องานโดยฝีมือคนไทยที่น่าสนับสนุน ไม่ให้ล้มหายไปจากวงการ

แนะนำสำหรับผู้ชอบซิสเต็มเรียบง่าย แคมีเพลเยอร์หรือต้นทางที่ดีมีลำโพงปลายทางที่ชื่นชอบ แล้วก็เมนแอมป์ (ตัวนี้) แค่นี้ก็เพียงพอแล้วละ. ADP